

idet ved Struer Udetoldsted, der hører til Holstebro. Hovedtoldsted klareres efter et Mars Dp. givende 3,600 Commercialæster udenffords; men paa samme Tid gaae de 3,600 Commercialæster ind, hvor Varerne komme under Behandling ved Følgesedler; det er for Ind- og Udgaende imellem 7 og 8000 Commercialæster med Følgesedler, og disse Skibe vilde, hvis Lovforslaget var blevet, som det var forlangt, have at afgive en Afgift af omtrent 120 Rd., altsaa næsten henved det Halve af den hele virkelig fornødne Afgifts Størrelse, og der er 7 andre Liimfjords Løse- og Ladepladser, der kunde have ført til noget Lignende. Med disse oplysende Bemærkninger skal jeg anbefale Thinget at gaae ind paa de Ændringsforslag, som Udvalget har stillet.

Marineministeren: Jeg skal begynde med at udtale mig derhen, at jeg i det Hele kan gaae ind paa de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Jeg kan ikke see, at der er nogen Ting deri, som hindrer Udførelsen af den Forholdsregel, som Marineministeriet alene har tilstiftet ved dette Lovforslag, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at det er en meget god Tanke at lade det berøe ved det Foreslaaede for det Første i 3 Mar, og da mulig at naae det Maal, som det ærede Udvalg har anseet at være ønskeligt, at bringe Liimfjordens forskellige Priskeafgifter ind under en samlet Lov og en samlet eensartet Bestemmelse. Jeg kunde saaledes hermed slutte mit Foredrag, men skal dog endnu tillade mig nogle faa Ord i denne Anledning. Jeg har allerede sagt, at jeg finder det ganske rigtigt at bringe Priskeafgiften for hele Liimfjorden ind under samme System; men jeg kan dog ikke lægge den meget store Vægt paa, at det bliver stillet eensartet paa begge Sider, som det ærede Udvalg har gjort, idet der i Liimfjordens vestlige og østlige Bassin er forskellige Skibe, som, naar de ere over et vist Dybtgaaende, ere udelukkede fra at komme over Løgstørgrundene; thi Skibe, som stikke 4 Fod, ville jo i Reglen aldrig kunne komme over disse Grunde. Men at der i Fremtiden kunde tilstiftes en Forbedring ved Uddykning der, saa at denne Vanfærlighed blev hævet, det maa jeg anerkjende for høist gavnligt og som Noget, man fuldkomment bør ar-

bejde hen til. Det ærede Udvalg har bemærket, at det er kun de Skibe, der gaae ud og ind af Liimfjorden, der skulle betale, altsaa dem, der toldklarere. Det Samme har jeg allerede udtalt ved Sagens 1ste Behandling, da det altid har været Marineministeriets Hensigt, at der ved denne Foranstaltning aldrig skulde lucreres, saaledes at der skulde høves større Afgifter, end der behøvedes til at betale Priskeerne og deres Vedligeholdelse, og muligt sætte nogle enkelte flere, hvorom der allerede er steet Begjæring fra flere Steder. Naar dette altsaa tydeligere udtales ved denne Bestemmelse, som Udvalget vil have indsat, saa kan jeg naturligviis ikke have Noget derimod. Jeg maa imidlertid dog fremhæve, at jeg ikke troer, at der vilde være nogen Fare for, at Lodserne skulde begive sig ud paa, om jeg saa maa sige, Raperi eller Søroveri for at hævde Priskepenge af forbigaaende Fartøier, som ikke vare pligtige at erlægge dem, idet jeg mener, at det kun vil være ved Toldstederne, at de skulle betale. Jeg troer nok, at det var muligt at bringe den Ting i Orden, saaledes at Lodserne ikke skulde tillade sig Noget, som efter mit Skjøn maa ansees for aldeles ulovligt. Jeg har altid arbejdet derhen, at Lodserne fik deres lovlige Ret, idet der bestandigt har været ført Klage fra deres Side over, at det var meget svært for dem at faae de dem tilkommende Priskeafgifter udbetalte af Skipperne; men jeg har endnu aldrig hørt Klage over, at Skipperne ere blevne aftrævede ulovlige Priskepenge. At Priskeafgifterne ved krydsende Lodser skulle være optrævede, det maa altsaa være begrundet deri, at de ere berettigede dertil; men, ere de ikke berettigede dertil, da er det virkelig noget Ulovligt, og saa var det meget ønskeligt, at der kom Klager derover. Jeg skulde saa være den Første, der skulde arbejde derimod.

Jeg havde troet, at det havde været ligesaa rigtigt i Loven at sige: „alle toldklarerede Skibe;“ men jeg maa imidlertid i den Henseende referere mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt, da han er meget mere bevandret i Toldsager end jeg. Jeg skal, som sagt, derfor aldeles henholde mig til, hvad Udvalget har udtalt, og hense til det ærede Thing at gaae ind paa de stillede Ændringsforslag.